SZŰRŐ PRÓBA 36.

ELEMZÉS

MÉRTÉK
MÉDIAELEMZŐ
MŰHELY

www.mertek.eu

2021. JÚLIUS

A számok is hazudnak

Miért fontos a magyar közönségnek, hogy egy német bíró nem akart előzetes letartóztatásba helyezni három nemi erőszakkal gyanúsított bevándorlót? Miért elengedhetetlen, hogy tisztában legyenek a magyar tévénézők azzal, hogy létezik és webáruházon keresztül Magyarországról is elérhető olyan angol nyelvű ábécéskönyv, amelyben az az ábécé betűit LMBTQ kifejezésekkel magyarázzák.? Mitől aktuális egy napi hírműsorban összeállítást készíteni a magyar határkerítés mentén az elmúlt hat évben történt csoportos illegális határátlépési kísérletekről?

A magyar állami televízióban ezeknek a történeteknek a relevanciáját nem a hírérték határozza meg, hanem a propagandaérték – a szerkesztés vezérelve a hírműsorban a kormányzati, kormánypárti üzenetek akadálytalan hirdetése, széleskörű népszerűsítése. Jól megfigyelhető, hogy az adások közéleti tematikájú részében ritka kivétellel csak az éppen a kormányzati kommunikáció fókuszához témákhoz illeszkedő híradások szerepelnek. Így volt ez 2021. július 28-án is, amikor a migráció, az LMBTQ elleni propaganda és az ellenzék lejáratása uralta a hírműsorok politikai tartalmát.

A vezető hír mindkét műsorban az előző napon megszerzett magyar olimpiai érmekről szóló beszámoló volt. A nemzeti büszkeségre okot adó két és fél perces híradást a Duna csatornán 3 és fél perc migránsozás követte. Majd háromperces vírusblokk következett a hazai és a külföldi járványhelyzetről, aztán két percnyi jó hírt tettek közzé a gazdasági intézkedésekről. A legizmosabb 10 percben az ellenzéket alázták: a baloldalt családellenesnek, a momentumos Cseh Katalint korrupcióval érintettnek ábrázolták. Orbán Viktor szavai nyomán globális LMBTQ propagandát vizionáltak az óvodákba, és megmutatták, hogy a propaganda olyan hatásos, hogy a korábban hangos homofób jobbikosok most a Pride-on masíroznak a homoszexualitás elfogadását támogatva. A kormánypropagandát egyetlen ellenzéki hír ellensúlyozta –35 másodperces tudósítást láthattak a nézők arról, hogy az MSZP miként képzeli a nyugdíjemelést.

Az M1-es fél nyolcas kiadás a koraesti műsor híreit ismételte meg, de a migráns tematikát és a jó híreket is kibővítve, dupla terjedelemben dolgozták fel. Így három, összesen 7 és fél percnyi összeállítást ért a magyar határ melletti áttörési kísérletek hatéves kronológiája és a németországi nemi erőszakot elkövetett migránsokkal kapcsolatos vitatott – és hatályba nem lépett - bírói intézkedés. A gazdasági sikerekről beszámoló híradások sokasodtak, a homofóbia és ellenzék lejáratása jegyében született anyagokat változatlan formában tették közzé. Kibővített körképet adtak az európai és a világ járványhelyzetéről, az adás utolsó harmadában pedig közéleti tartalommal nem bíró híreket szerkesztettek adásba a hőségről, egy német vegyi gyárban történt robbanásról és hétvégi programokról.

Megtévesztő címválasztás

Kontroll adatok híján azt nem tudjuk megítélni, hogy az állami hírműsorokban mennyire hitelesen tájékoztatnak a vírushelyzet külföldi alakulásáról, a hazai beszámolók elfogadásával kapcsolatban azonban nem árt az óvatosság. Amint korábbi tapasztalataink mutatták, a mindannyiunk közös áldozatvállalásával működő, ám csak nevében közszolgálati média, nem függetlenül a kormányzati narratívától, olykor kedvezőbbre festette a valóságot a járvány súlyosságát illetően (Szúrópróba 28.), az alkalmazhatósági kérdőjelek ellenére kétely nélkül közvetítette a kínai vakcina dicséretét (Szúrópróba 31.). A július 28-i Duna Híradóban pedig azt hirdette egy műsorelem címében, hogy „nem csökken az oltási kedv”. A hírben arról számoltak be, hogy napokon belül lehet jelentkezni a harmadik

oltásra, és indul az idősek újabb oltási kampánya. A címet alátámasztó tételmondat az volt, hogy egy nap alatt majdnem 20 ezren kapták meg a koronavírus elleni vakcinát, és így már több mint 5 millió 600 ezren vannak beoltva, nagy részük pedig már a második dózissal is.

A húszezres szám nem tűnik kevésnek, de persze soknak sem, ha azt vesszük, hogy a tavaszi oltási dömping során volt olyan nap, amikor közel százezer embert is beoltottak. Az előző, 35-ik Szúrópróbában a június 30-i hírműsorokat vizsgáltuk, és azokban arról adtak hírt, hogy szinte megvan az 5 és fél milliónyi beoltott, jöhetnek az enyhítés kormányrendeletben meghatározott szabályai. Most 5 millió 600 ezer beoltottról beszéltek, és a matek bizony úgy jön ki, hogy egy hónap alatt csupán nem sokkal több mint százezer ember vette fel újonnan az oltást. Ez határozott csökkenő tendenciát mutat, és éppen nem azt jelzi, hogy „nem csökken az oltási kedv". Ha összevetjük a híradóban ismertetett számokat és a koronavirus.gov.hu-n szereplő adatokat, akkor az látszik, hogy június 28-án 5 600 959 fő volt az első és 5 390 593 fő a második vakcinával beoltottak száma, június 29-én pedig már 5 605 713 szám szerepelt az első, 5 406 781 a második oltást kapottak csoportjában. Ez azt jelenti, hogy valóban csaknem 20 ezer oltást vettek fel egy nap alatt, csakhogy az oltási hajlandóság alakulása szempontjából releváns első oltást felvettek száma mindössze 4754 volt. A kormányzati koronavírus oldalról az is végigszámolható, hogy ez az oltási kedv legalább már egy hónapja ilyen alacsony, naponta maximum 4-5 ezer oltatlan honfitársunk kéri az első oltást. A Portfolio például grafikonokon összegezte[1],hogy a magyar társadalom az elmúlt hetekben csak minimálisan lett védettebb, utoljára januárban volt ilyen alacsony az első oltások száma.

Az állami híradó annyiban igazat állított, hogy nem csökkent az oltási kedv, de nem adott hiteles tájékoztatást arról, hogy ez mit jelent az első és a második oltások tekintetében. Az oltási kedv már egy hónapja rendkívül alacsony, az első oltások száma napi 5 ezer alatt van, azonban - összemosva az első és második oltást felvettek számát - ezt úgy kommunikálta, mintha lankadatlanul tízezrek jelentkeznének naponta a vakcináért. Pedig, ha így lenne, akkor Magyarország az átoltottsági rangsort illetően nem csúszott volna le az európai uniós országok utolsó harmadába, és a kormány sem indítana újabb kampányokat az idősek és az iskolások beoltása érdekében, amint arról egyébként az aznapi fél nyolcas hírműsor is hírt adott. Abban a híradóban nem is volt szó rendületlen oltási kedvről, mintha rájöttek volna az állami hírműsornál, hogy a kora esti kiadásban túltolták a propagandát, és a valótlanság szembetűnő. A kormányvezérelt híradó félrevezető tudósításával hozzájárulhatott ahhoz, hogy azokban a nézőkben, akik aznap csupán a legnézettebb, 18 órakor kezdődött állami hírműsorból tájékozódtak, hamis biztonságérzet alakuljon ki az állítólagos rendületlenül magas oltási hajlandóság kommunikálása hatására.

Szorongás a kerítés mentén

Amióta a szúrópróbáinkat készítve figyeljük az állami televízió hírműsorait, folyamatosan azt észleljük, hogy a híradók hűen lekövetik az Orbán-kormány napirendjén szereplő témákat. Immár hat éve, a 2015-ös nagy bevándorlási hullám óta hol nagyobb intenzitással, hol kisebb mértékben a hírműsorok konstans témája a migráció. Talán csak a Covid járvány legpusztítóbb tombolása idején fordult elő, hogy egy-egy műsorból kimaradt volna valamilyen, a bevándorláshoz kapcsolódó hír. A jelenlegi átmenetileg csillapodott helyzetben a migráns tematikát alaposan kijátszották, a július 28-i nagyhíradóban rögtön három anyagot is szenteltek ennek a kérdéskörnek, amelyek közül egyről

[1] https://www.portfolio.hu/gazdasag/20210811/mikozben-mindenki-a-harmadik-oltassal-van-elfoglalva-nagy-gond-lett-a-magyar-atoltottsaggal-496130

mondható el, hogy a magyar nézők érdeklődésére számot tartó eseményről tájékoztatott. Az aktualitás az volt, hogy Ásotthalomnál egy 15 fős csoport migráns próbálta illegálisan átlépni a határt, de a határőrök a kerítésnél megállították a csapatot, akik ekkor – még szerb oldalról – gázsprayt fújtak a magyar egyenruhásokra. A magyar határt védők közül néhányan kisebb orvosi ellátásra szorultak, de az átjutási kísérlet nem sikerült, a migránsok szétszéledtek szerb területen, a magyar hatóságok nyomoznak.

Az eset kapcsán megszólaltatták Georg Spöttle biztonságpolitikai szakértőt, aki folyamatosan növekvő balkáni migrációs nyomásról és erőszakos tömegről beszélt, élőben kapcsoltak Ásotthalomról egy tudósítót, aki elmondta, hogy alapvetően nyugalom van a településen, de „érződik a feszültség", és a helyiek 2015 óta szenvedik a migránsok jelenlétét. „Nem tudják, mi lesz most a jövőkép", tartanak attól, hogy megnő a migránsok erőszakos cselekményeinek száma, és a járvány miatt is aggasztónak találják a migrációt.

A tudósító bejelentkezésében a lakosok közérzetében általa észlelt bizonytalanságot és szorongást próbálta meg tolmácsolni, hogy ez a tolmácsolás mennyire volt hiteles, arról természetesen nem győződhetünk meg. A híradásban helyiek nem beszéltek a szorongásról, csak a televíziós idézett néhány általa hallott véleményt, amelyek inkább azt bizonyították, hogy a határ mentén élők számára ez az erőszakos – ám a határkerítésen kívül maradt – támadás nem bírt különös jelentőséggel, nem rengette meg a települést, hiszen hat éve jelen vannak az életükben az illegális migrációval járó kisebb problémák. A nyugalom van, de „érződik feszültség" megfogalmazás valójában azt jelenthette, hogy – az állami hírműsor szerkesztőinek feltételezésével szemben - semmi kirívó dolgot nem éltek meg a község lakói.

Mivel ez a történet elég vérszegényre sikerült, a híradósok „Egyre több az áttörési kísérlet" címmel két és fél perces összeállításban idézték fel az elmúlt évek illegális csoportos és erőszakos határátlépési próbálkozásait, amelyek egyébként eredménytelenek voltak. Az erőszakos migráns képét tovább élesítette az a hír, amelyben egy németországi bűncselekményről számoltak be, ahol három migráns nemi erőszakot követett el egy fiatal lány sérelmére. Ugyanakkor az eset feldolgozása során a hangsúly nem a súlyos bűncselekményen volt, mint más bűnügyek bemutatásakor, hanem azon, hogy a bíró nem helyezte rögtön előzetes letartóztatásba a gyanúsítottakat, és csak az ügyész fellebbezése nyomán kerültek börtönbe. Ezzel a hírrel egyszerre illusztrált két, a kormánykommunikáció részét képező narratívát az állami híradó: az erőszakos bűnöző migránsról és a hanyatló nyugatról szóló orbáni narratívákat, amelyben Nyugat-Európa elveszítette az értékeit, a migráció eltörölte a keresztény erkölcsöket és a nemzeti jogot.

A Közszolgálati kódex a közszolgálati médiaszolgáltatás feladatáról azt a megfogalmazást adja, hogy a közszolgálati médiaszolgáltató független, hiteles, gyors, pontos és sokoldalú tájékoztatást nyújt a társadalom tagjait érdeklő, helyzetüket és mindennapi életüket befolyásoló eseményekről, tényekről, összefüggésekről és folyamatokról. A szerkesztői felelősség gyakorlásának keretében meghozott döntések töltik meg tartalommal a kódex iránymutatása szerinti műsorokat, és bár lehet, hogy a szerkesztői szabadsággal élve, és nem fölsőbb politikai intenció alapján határozták meg, hogy miként állítják össze a híradókat, az legalábbis kérdőjeleket vet fel, hogy egy soha nem hatályosult németországi bírói döntés egy bűncselekmény ügyében miért fontos az állami híradó nézői számára, vagy miért gondolják azt a műsorok készítői, hogy ez az eset olyan befolyást gyakorol a magyar társadalom tagjainak az életére, hogy elengedhetetlenül hírt kell róla kapnia.

A válasz a kormánykommunikációhoz való igazodásban rejlik, ugyanis az ilyen anyagok jól illeszkednek a Fidesz által eljuttatni kívánt üzenetekhez. Ahhoz, hogy igazolják, a miniszterelnök jó úton jár, amikor teljes állami vértezetben fellép a migrációval szemben, nem engedi be az országba a bevándorlókat. És

ezt az üzenetet annyiszor kell sulykolni, ahányszor csak mód van rá, a lényeg, hogy egyszer úgyis megtapad az emberek gondolkodásában.

Borzongás a gyermekvédelem köntösébe csomagolt homofóbia jegyében

A migráció, a homofóbia és ellenzék ostorozása hármas tematika mindegyike megjelent a hírműsorokban. Amióta a parlament június közepén megszavazta a 2021. évi LXXIX. törvényt a pedofil bűnelkövetőkkel szembeni szigorúbb fellépésről, valamint a gyermekek védelme érdekében egyes törvények módosításáról, és a homoszexualitást megbélyegző, diszkriminatív, homofób törvénymódosítások ellen az európai uniós intézmények és politikusok nagy számban felemelték a szavukat, itthon erős kormányzati kampány indult, hogy a magyar embereknek megmutassa, Brüsszel már megint rosszat akar hazánknak. A kampány szócsövei a kormány kezében lévő többszáz sajtótermék, amelyekben újabb és újabb történetek jelennek meg, ahogy mondják, a globális LMBTQ propaganda tevékenységéből. A Magyar Nemzet[2], az Origo[3], a Ripost[4], a Vasárnap[5], a Metropol egy hónapja ontja azokat a cikkeket, amelyek azt hivatottak igazolni, hogy az LMBTQ érzékenyítés odavezet, hogy őrületes tempóban elterjed a fiatalok között a született nemi szerepektől és státustól való eltérés, a nemváltó műtétek sora. A vizsgált hírműsorokban a metropol.hu oldalon megjelent Itt a GayBC könyv, íme, az LMBTQ nevelési módszere! című cikket[6] és videót tettek közzé, amelyen azon lehet szörnyülködni, hogy már Magyarországról is elérhető webáruházon keresztül egy gyerekeknek szánt olyan angol nyelvű ábécés lapozgató, ahol a betűket az LMBTQ szókészletével, kifejezéseivel magyarázzák. Az összeállításban kijelentették, hogy egyre több ilyen, a gyerekeknek a másságot proponáló könyv jelenik meg mostanában, és hangsúlyozták, hogy Nyugaton mindennapos jelenségnek számít, hogy - anélkül, hogy a szülőket erről megkérdeznék - akár transzvesztita aktivisták járnak be óvodákba, iskolákba, hogy a másságot népszerűsítsék, például ezekkel a könyvekkel. Ennek az állításnak a megerősítéseként bejátszották Orbán Viktor egy héttel korábbi, a Facebookon közzétett nyilatkozatát, amelyben a miniszterelnök úgy értékelte az oktatási és a gyermekvédelmi szabályok uniós kritikáját, hogy Brüsszel azért követeli azok módosítását, mert sérelmezik, „hogy nálunk nem lehetséges az, ami Nyugat-Európában már állandósult. Ott az LMBTQ aktivisták bejárnak az óvodákba és az iskolákba, ők végzik a szexuális felvilágosítást.” A 3 és fél perces összeállítás végén a Nézőpont Intézet közvéleménykutatását ismertették, amiből kiderült, a magyarok háromnegyede szükségesnek tartja, hogy szülői engedélyhez kössék a homoszexualitásról való oktatást, a többség a kormányt támogatja ebben az ügyben.

---

[2] https://magyarnemzet.hu/kulfold/2021/07/zavaros-nemi-szerepekre-nevelik-az-ovodasokat
Zavaros nemi szerepekre nevelik az óvodásokat

[3] https://www.origo.hu/nagyvilag/20210723-svedorszag-lmbtq.html
Őrült módon terjed az LMBTQ propaganda a svéd iskolákban és óvodákban

[4] https://ripost.hu/politik/genderorulet-mar-gyerekeket-is-atoperalnak-megjelent-a-ripost7-legujabb-szama-2946550/
Genderőrület: már gyerekeket is átoperálnak!

[5] https://vasarnap.hu/2021/06/16/mig-becsben-erzekenyitenek-addig-magyarorszag-kiall-a-gyermekek-vedelme-mellett/
Bécsben LMBTQ-életre nevelnék az óvodásokat, Magyarország kiáll a gyermekek védelme mellett

[6] https://metropol.hu/kozelet/gaybc-konyv-lmbtq-nevelesi-modszer-409912/
Itt a GayBC könyv, íme, az LMBTQ nevelési módszere

Az állami televízió híradósai ezt a műsorelemet mindennel megtöltötték, ami félreviheti a tényszerű tájékoztatást. A nézőknek esélyük sem volt, hogy az ügyben az eltérő álláspontokat megismerve szabadon alakíthassák ki a véleményüket. A híradásban felhasznált Metropol cikkben leírtak és a bejátszott videó nyilvánvalóan nem – a sugalmazás ellenére sem - általános jelenség, nem ilyen könyvből tanulják az angol nyelven írni, olvasni kezdő gyerekek az alfabetet, az összeállításban mégis úgy állították be, mintha ez rendszerszintű és tömegesen előforduló eset lenne. A metropol.hu oldalról egyenesen az adásba átemelt home videós bejátszásról, amelyen egy hatéves forma kisfiú sorolja az ábécéhez tartozó LMBTQ szószedetet, nem tudni, hol és milyen célból készült, így semmilyen relevanciája nincsen a hiteles tájékoztatás szempontjából. A miniszterelnök július 23-i hangos FB posztja mellett, annak kiegyensúlyozása érdekében az Európai Bizottság július 14-i közleményét nem idézték. Pedig a "*Tények és tévhitek: az Európai Bizottság célja tényleg az, hogy Magyarország engedje be az LMBTQ-aktivistákat és -szervezeteket az óvodákba és az iskolákba?*" című közleményükben[7] rögzítették, hogy még június 23-án Varga Judit igazságügyi miniszternek küldött levelükben világosan megfogalmazták, hogy a magyar törvényt mely pontokban találta az európai uniós joggal és alapértékekkel ellentétesnek a Bizottság, amely ráadásul soha nem tett olyan kijelentést, hogy LMBTQ aktivistákat akarna látni a magyar óvodákban és iskolákban. „A gyereknevelés vitathatatlanul a szülők joga és felelőssége. Az egyenlő bánásmód, az emberi méltóság tiszteletben tartása ugyanakkor minden európai uniós polgár alapjoga, ahogy az is, hogy ne érje hátrányos megkülönböztetés és megbélyegzés vallási, politikai vagy nemi hovatartozás és szexuális irányultság alapján."- fogalmazott a Bizottság. Ezt az álláspontot viszont a magyar nézők nem ismerhettek meg, hiszen csak a propagandát közvetítette számukra az államii televízió. A miniszterelnök szavainak a cáfolatát jelentő bizottsági közleményt elhallgatták, sőt, maga az egész összeállítás azért született, hogy alátámassza Orbán Viktor vízióját arról, hogy Brüsszel LMBTQ propagandát küldene az óvodákba. Mint már annyiszor, ezúttal is a féligazság és a valótlanság közti spektrumban maradt a tájékoztatás hitelessége.

Jó hír kis hibával

Szintén nem a teljes igazság, hanem csak egy része ad okot az elégedettségre a munkanélküliséggel kapcsolatos adatokat nézve. Csúcson a foglalkoztatottság címmel hirdették a sikert, de a hír mögött megint van egy elhallgatott elem, amely árnyalja a szenzációsnak titulált adatokat. A KSH legújabb gyorsjelentését[8] ismertették, miszerint rekord magasságba emelkedett, és megközelítette a 4,7 millió főt a foglalkoztatottak száma júniusban, ez az előző évhez képest is növekedést jelent. A munkanélküliségi ráta 4%. A narrátor meg nem nevezett munkaerőpiaci elemzőkre hivatkozva azt közölte, hogy most csak az nem tud elhelyezkedni, aki nem akar, a foglalkoztatáspolitikáért felelős államtitkár szerint pedig a kormány munkahelyvédelmi és munkahelyteremtő intézkedései célba értek, munkahely van és lesz bőven, hónapról hónapra nőhet a foglalkoztatottság.

A közhírré tett imponáló adatok mellett azonban van egy olyan szegmense is a foglalkoztatottsági, illetve munkanélküliségi számsoroknak, amely kevésbé fényes, és komoly társadalmi problémát jelez. A KSH gyorstájékoztatóban is olvasható egy kitétel arra, hogy a munkakeresés átlagos időtartama 8,3 hónap volt, a munkanélküliek 31,9 %-a egy éven túl keres állást. A Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat által készített júniusi statisztikából[9] pedig egyenesen az látszik, hogy a tartósan, egy éven túl

[7] https://ec.europa.eu/hungary/news/eu-myths/europai_bizottsag_magyar_pedofilia_tv_hu

[8] https://www.ksh.hu/gyorstajekoztatok#/hu/document/mun2106

[9] https://nfsz.munka.hu/nfsz/document/1/6/1/2/doc_url/nfsz_stat_merop_helyzet_2021_06.pdf

nyilvántartásban lévő álláskeresők számában 18,5%-os növekedést tapasztaltak 2020 júniusához képest. Ez azt jelenti, hogy 93,3 ezer ember tartósan nem tud elhelyezkedni, és ők teszik ki az összes álláskereső több mint egyharmadát. Bár az összeállítás narrátora arról beszélt, hogy csak az nem tud most dolgozni, aki nem akar, ez túlzás volt, hiszen az adatok mást mutatnak: 2021. júniusban a Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat regiszterében 265,5 ezer álláskereső szerepelt, és 77,2 ezer álláslehetőség állt rendelkezésre, amelyből a hónap végére 59,7 ezer maradt üres, betöltetlen. Az állami híradó ebben a híradásban is csak ezt tette, mint rendszeresen - a sikert felnagyította, a kudarcos információt elhallgatta. A tájékozódás lehetősége csak korlátok között érvényesült.

A Médiatörvény a közszolgálatinak nevezett médiaszolgáltatás céljai között rögzíti a kiegyensúlyozott, pontos, alapos, tárgyilagos és felelős hírszolgáltatást, valamint tájékoztatást, az egyes eltérő vélemények ütköztetését, a közösség ügyeivel kapcsolatos viták lefolytatását, a megbízható tájékoztatáson alapuló, szabad véleményalkotáshoz való hozzájárulást. A Közszolgálati kódex pedig akként fogalmazza meg az állam által fenntartott, ám a pártoktól és a kormánytól függetlenséget élvező médiaszolgáltató feladatait, hogy független, hiteles, gyors, pontos és sokoldalú tájékoztatást nyújt a társadalom tagjait érdeklő, helyzetüket és mindennapi életüket befolyásoló eseményekről, tényekről, összefüggésekről és folyamatokról. A kötelezettség a médiaszolgáltatóé, a Kódex azonban rögzíti a közösséget megillető tájékozódás jogát is, a médiát használó közönség egésze e jogánál fogva követelheti – a sajtószabadsághoz hasonló erejű jogként – a megfelelő tájékoztatást és az egyes véleményekhez való egyenlő, azonos feltételekhez kötött hozzájutást.

Az állami híradó ezúttal sem volt a vélemények ütköztetésének az agórája, tevékenysége nem szolgálta a társadalmi nyilvánosságot, nem nyújtott kiegyensúlyozott tájékoztatást a releváns kérdésekben, a közönség nem élhetett a tájékozódási jogával. Tájékoztatás helyett kormánypropagandát kapott nem csak a szigorúan vett politikai, közéleti kérdésekben, de a valóban közérdeklődésre számot tartó, a mindennapi életkörülményeinkre is hatással levő járványügyi helyzetről is elmaszatolt valóság képet tártak a nézők elé.

Az elemzést a Mérték megbízásából Bencsik Márta készítette.